

Galeries de Barcelona Inauguracions recents

DelicARTessen 12: art barceloní actual a la galeria Esther Montoriol

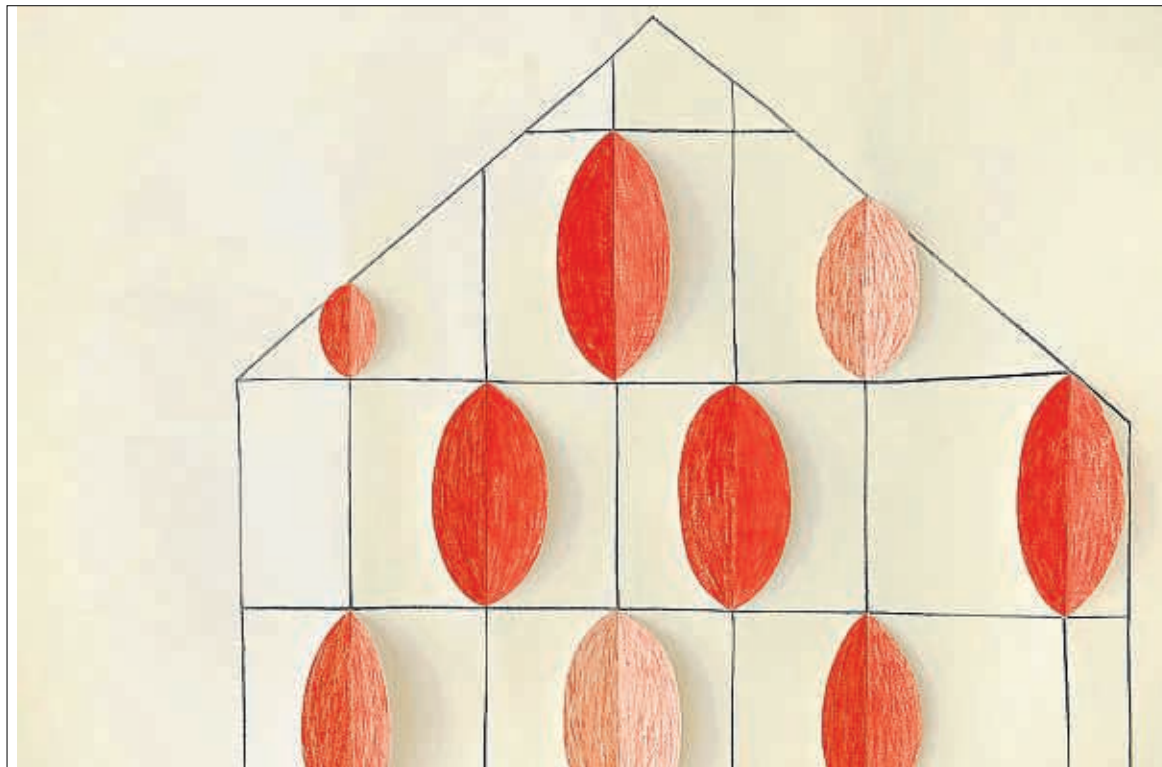
Estrany-De la Mota mostra 'Black Tulip', exposició anònima i emmascarada

JUAN BUFILL
Barcelona

Si algú vol descobrir com és l'art que es fa avui a Barcelona sense un altre filtre que el de l'exigència d'un nivell digne d'atenció, un dels millors llocs és, cada any per aquestes dates, la col·lectiva DelicARTessen que organitza la galeria Esther Montoriol. Aquest any la selecció inclou més de 250 obres de diversos estils i tècniques. A excepció del cinema i el vídeo, tots els suports i disciplines hi estan més o menys representats. Encara que sens dubte moltes obres importants queden fora d'aquesta selecció d'art de petit format, el cert és que a DelicARTessen no hi ha prejudicis generalistes i no es discriminen determinades opcions amb actitud sectària, sinó que s'inclouen totes les opcions que configuren la rica diversitat de la creació actual. Això és un fet que no passa en gaires centres d'art contemporani.

El dibuix hi està molt ben representat, sobretot pels collages en relleu de Sabine Finkenauer, una artista bavaresa que és una de les millors continuadores al segle XXI del que va iniciar Paul Klee (vegeu les seves dues cases naturalitzades i sexuades, o el minimalisme dels seus 4 flors). Destaquen també els dibuixos de Nicole Gagnum, Èlia Llach i Juan Escudero. Els d'aquest estan plens de plecs tintats en blanc i negre que recorden l'obra de Charles Burns. Excel·lents són la seva *Vulva Joy Division* i l'estrany paisatge *Death Valley*.

En escultura les sorpreses són Hernán Ardila i les ceràmiques fi-

Casa, 2013, dibuix i collage de Sabine Finkenauer

guratives i, fins i tot, narratives de Manuel Aramendia. També destaquen Rosó Cusó, Nico Nubiola i Jaume de Córdoba.

Entre els artistes que s'expressen mitjançant l'acoblament i l'escultura de reciclatge són notables les peces de Jordi W. Saladrigas *A scottish winter and other tales*, *The storm* i *Akhenaton Plus*. Aquesta és una pseudoperspectiva amb una pseudopiràmide i una pseudomòmia faraònica. De Manel Rubiales són les fustes abstractes d'*Eternal spirit of the restless mind*. Exposa també *Alzheimer*, una escultura que si es compara amb les provocacions

de Hirst i els Chapman, aquestes fan curt. De Cesc Riera destaca el seu caminant camallarg *Altas gambas*.

L'art conceptual té la seva millor expressió en la sèrie d'ampolles de Manuel de Val, com *Ex* (pensada per regalar a l'exparella), o la duchampiana *Ready*. Una altra novetat són els collages de Març Rabal, com *Passió etcètera*. Quant a la pintura figurativa, està ben representada per Jordina Orbañanos (*Inici*, o els brançatges de *Victòria*, una composició rara i excel·lent, com els dibuixos de Finkenauer). I també per Jorge Zambrano, Marcos Palazzi

(*The king*, o *La leyenda del santo*) i un Jaume Roure cada vegada més solt i millor. Altres pintors destacables són Plácido Romero (*Triste isla desolada*), Rosanna Casano, Eduard Resbier (*Campo de hielo*), Víctor Pérez Porro i Santi Queralt. Fotògrafs n'hi ha pocs, però ben escollits: Mariano Zuzunaga, Aleydis Rispa. *Galeria Esther Montoriol. Diputació, 339. Fins al 10 de gener.*

Black Tulip. El Tulipa Negra era un personatge emmascarat que desafiava el poder. En el cinema el va interpretar Alain Delon. La mostra que presenta la galeria Es-

trany-De la Mota es diu *Black Tulip* i és una exposició emmascarada. El nou agent anònim és un subjecte col·lectiu. Aquest nou Tulipa Negra està sent una espècie d'aventura excepcional per diversos motius. Primer, és una mostra col·lectiva on les obres no estan firmades per ningú, i fins i tot en algun moment de la visita pot succeir que un no sàpiga on acaba una obra i en comença una altra. Segon, l'exposició ha tingut successives etapes i transformacions i ara es pot visitar la seva última versió, diferent de les anteriors, encara que amb vestigis com construccions i bastides.

En la primera fase, el recorregut de l'exposició tenia l'aspecte d'una bastida que acostava l'espectador al sostre i li permetia punts de vista inusuals per a un

A 'Black Tulip', una mostra en constant transformació, les obres exposades no van firmades

ésser humà. Aquesta perspectiva a vista de mosca o arna s'acompanyava de sons de radars submarins. En la segona versió, van aparèixer colors i projeccions d'imatges sobre gent que sortia o entrava en un espai contigu. En la versió actual hi ha una peça hipnòtica, molt senzilla i precisa, que recorda algunes obres d'Ignasi Aballí i d'Eugènia Balcells, tot i que és anònima. És una projecció de làser desviada per miralls i interceptada per una làmina de plàstic mòbil, que projecta reflexos de llum perpètuament canviant.

En un altre lloc hi ha una espècie de recinte pseudosagràt, però d'aspecte prosaic i amb referències sexuals. En qualsevol cas, aquesta singular instal·lació col·lectiva, anònima i mutant mereix una visita. *Galeria Estrany-De la Mota. Passatge Mercader, 18. Fins al 14 de desembre.* ●

CRÍTICA DE TEATRE

Políticament juganers

Consell familiar

Autora: Cristina Clemente
Director: Jordi Casanovas
Lloc i data: Sala Beckett. Fins al 15/XII/2013

JOAN-ANTON BENACH

Finalista en el primer Torneig de Dramatúrgia de Temporada Alta del 2011, *La nostra champions particular* de Cristina Clemente (Barcelona 1977) va demostrar una sensibilitat afinada de l'autora per navegar confortablement al mar, no sempre encalmat, de l'univers familiar. La comèdia, que ara fa un any es representava al teatre Gaudí amb una acceptació considerable, se centrava en les preocupacions d'una jove parella per culpa de la pressió que exercia l'entorn familiar i social, que l'instava a tenir descendència. Hi havia, doncs, de fons, una nova família que es formava, amb

tot d'especulacions de futur joialment compartides pel públic. *A Consell familiar*, que acaba d'estrenar-se, en canvi, la dramaturgia ens mostra una família molt rodada de pare, mare i dos fills que un bon (?) dia va decidir adoptar un règim de vida suposadament democràtic, amb eleccions a la presidència del grup cada quatre anys, amb una reglamentació electoral estricta, normes precises de convivència, drets de l'oposició...

La gràcia de la comèdia, rau, naturalment, en la seriositat amb què els quatre personatges, més el pretendent sobrevingut de la filla -Aina, es diu, aquesta, com la noia de la *champions*-, viuen l'extrafolari invent convivencial proposat per Clemente. La fe en el sistema, el rigor reglamentista adoptat i acceptat per la família, és a dir, la convenció o artífici fenomenal de la història, només es pot aguantar gràcies a una sòlida arquitectura tripolar: l'ingeni i la

bona escriptura de la dramaturgia, l'excel·lent direcció de Jordi Casanovas i la interpretació esplèndida de gairebé tot el repartiment.

A Jordi Casanovas, com sempre, no se li escapa cap gest, cap moviment inadequat dels intèrprets, de manera que podem assistir a unes actuacions impecables: de Lluïsa Castell, una mare de família entusiasta i assenyada, amb una varietat de matisos senzillament exuberant; de Georgina Latre, jove actriu, d'una seguretat admirable, com a filla combativa i convincent, i de Pere Ventura, el pare, actor que exhibeix magnífics recursos que aconsellen veure'l més sovint als escenaris. En papers més discrets, actuen Pep Ambrós, el fill, molt vehement i a estones potser massa indignat, i Marc Rius, l'enamorat de la filla, disciplinat i complidor. Hora i mitja tancada en un únic espai domèstic, Casanovas aconsegueix que la comèdia tingui un ritme àgil i trepidant, propi d'uns esdeveniments que demanen ser devorats sense que calgui reflexionar res. ●

AVANTATGES EXCLUSIUS Club Subscriptors

Gratis

TORRONS VICENS

Entrada gratis al Museu del Torró i la Xocolata, a Agramunt. Oferta vàlida fins al 31/12/13 per a màxim 2 entrades per targeta de Subscriptor de La Vanguardia presentada. No acumulable a altres promocions vigents a la botiga.

www.vicens.com/museu · Tel. 973 39 06 07

10% Dte.

RESTAURANT 7 PORTES

10% de descompte en dinars i sopsars a la carta. Passeig d'Isabel II, 14, Barcelona. Vàlid fins al 31/12/13 per a màxim 4 persones per cada targeta de Subscriptor presentada al restaurant. Descompte aplicable al total de la factura.

Tel. 93 319 30 33 · reserves@7portes.com · www.7portes.com

2x1

ZOO DE BARCELONA

2x1 en l'entrada al Zoo de Barcelona presentant el cupó de descompte juntament amb la targeta de Subscriptor de La Vanguardia a les taquilles del Zoo. Oferta vàlida fins al 15/12/13. Descarrega't el cupó a www.subscriptorsdelavanguardia.com

20% Dte.

PROMOCONCERT GOSPEL CHOIR

20% de descompte per a Mississippi Gospel Choir, al Gran Teatre del Liceu el 25/12/13 a les 21:30 h i al Palau de la Música el 04/01/14 a les 22:30 h. Compra d'entrades a través de www.ticketmaster.es i vàlid per a 2 entrades per targeta.

Més informació i altres ofertes a www.subscriptorsdelavanguardia.com

club subscriptors
LA VANGUARDIA

